SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1861. **Zondag 14 April** **No. 15.**

MOEDERS, WROUWEN EN DOCHTERS DER KOLONIE SURINAME!

In de *Deventer courant* van den 15den Februarij (1861) werd door eenige vrouwen eene oproeping aan het Nederlandsche Volk geplaatst, welke aan andere dagbladen is toegezonden en in vele opgenomen; wij mogen veronderstellen, dat die nu wel algemeen bekend is; zij had ten gevolge, dat de ondergeteekenden zich tot een Hoofd Comité te Deventer hebben vereenigd. Na het sluiten van het Comité hebben zich nog een aantal vrouwen uit dere stad gemeld, wier medewerking wij op hoogen prijs stellen en wier namen later, in het algemeen verslag zullen worden vermeld.

Ook elders wekte het opgevatte voornemen levendige belangstelling; — reeds heeft zich hier en daar een Dames Comité gevormd en van vele zijden is ons het voornemen om zich te vereenigen bekend gemaakt en worden inlichtingen omtrent het plan gevraagd.

Om ons doel te bereiken, het aanbieden namelijk van eenig blijvend gedenkteeken door het geheele Volk aan den Koning, waarin Hij en het Nageslacht de herinnering moge zien aan zoo veel liefde en trouw in den bangen nood door den edelen Vorst aan zijn Volk betoond, om dit doel te bereiken, is vóór alles noodig, dat men zich overal vereenige en Comité's vorme, welke zich belasten met het inzamelen van de bijdragen van elken Nederlander, van welken stand, leeftijd of gezindte; — die bijdrage zij de liefdepenning der dankbaarheid, ook de geringste deelneming zal helpen om het doel te bereiken.

Op welke wijze men die inzameling van penningen doen zal, hangt natuurlijk geheel van plaatselijke omstandigheden af. Wij hebben het voornemen in eenig openbaar gebouw eene bus te plaatsen en daar de gelegenheid te openen tot het geven der bijdragen.

Wanneer het bedrag dezer inzamelingen door de onderscheidene Comité's gedaan, bij ons bekend is, stellen wij ons voor:

1. aan alle Comité's, een voorstel te doen over de verdere uitvoering van het plan;

2. alle Comité's uit te noodigen om mede te werken tot de beslissing over de wijze van bestemming aan de gelden te geven.

Door éénheid van handelen zal op die wijze spoedig het voorgestelde doel worden bereikt.

Hierom verzoeken wij dat ons zoodra mogelijk, kan het zijn vóór den 15den Maart, worden opgegeven de namen der vrouwen, welke zich tot Comité's hebben vereenigd.

Mogt men omtrent ons doel op den loop der zaak meerdere inlichtingen wenschen, dan verzoeken wij, dat men zich daartoe met vrachtvrije brieven wende aan eene der drie laatst ondergeteekenden.

Deventer, 22 *Februarij* 1861.

C. Zekelein, J. A. IJssel de Schepper—Kruimel, F. A. B. A. Westenberg—Robide van der Aa, S. Bessem—Ten Broeke, C. J. Sturler—Westerbaan, C. Thiebart—van den Sigtenhorst, R. J. M. Anspach, G. de Lange, M. Gansneb gen. Tengnagel, A. S Raland, A. P. A. C. IJssel de Schepper, H. Ankersmit, H. Bessem, A. A. M. de Lange, C. Ankersmit, G. C. Goedbloed—Klopman Baerselman, A. Mulder—van Beek, S. M. Jordens, J. J. Wilhelm, C. J. A. A. Ankersmit, H. Gansneb gen. Tengnagel—van Heeckeren Molencaten, A. M. Jordens—Kronenberg, F. B. Susan—Haas.

Tot zooverre de publieke mededeeling der Dames van het Hoofd comité te *Deventer* en daarmede zoude ik mijne taak als afgedaan mogen beschouwen ware het niet, dat ik per de mail den 10n. April alhier aangekomen, schrijvens ontving van het Hoofd Comité der vaderlandslievende vrouwen, door Mevrouw *F. B. Susan—Haas*; welk Hoofd comité een beroep op ons doet als Mensch en Nederlander, om het behulpzaam te zijn, den V o r s t, die Nederland regeert en innig bemind wordt, een blijvend gedenkteeken te stichten.

Verder verzoekt dat Hoofd comité mij, Suriname's M o e d e r s, V r o u w e n en Z u s t e r s even als in Nederland op te roepen, om het bij te staan in het bereiken van het voorgestelde doel.

»Het spreekt van zelven", — gaat de geëerde schrijfster voort, — »dat de kleine bijdrage die wij hier van het geheele volk vragen (1—10 cents) ook bij U van toepassing is; doch dat in de koloniën die som niet strikt bepaald wordt."

Ten slotte deelt het Hoofd comité ons mede dat reeds in Nederland 52 *Dames Comité's* voor het boven beschreven doel zich aan het Hoofd comité hebben aangesloten.

Was die taak ons zeer vereerend, niet minder danbaar zijn wij voor den zoo teregten dunk, die onze Nederlandsche vrouwen van de Koning en Vaderlandsliefde onzer Surinaamsche vrouwen hebben; want waarlijk, wáár is er eene wereldplek, alwaar de edelmoedigheid, de nooit vermoeide weldadigheid grooter en zonder praal schittert, dan onder Suriname's edele vrouwen en meisjes! Waar wordt eene warmer en opregter liefde voor het Huis van O r a n j e gekoesterd, dan in de kolonie Suriname? Dus geen oproeping, geen aansporing meer onder U, o Edelen. Van zelve zullen er onder U ook op dezen bodem, ver van het Vaderland verwijderd, *comité's* gevormd worden en, met ruime giften, offers worden gebragt aan de liefde voor den dierbaren Koning. *Armen* en *Rijken* zullen bijdragen tot dat doel, en ook de *cent*, de *enkele cent*, zal met dank worden aangenomen.

Aangenaam zal het mij zijn, zoo spoedig mogelijk, de opgave te ontvangen der verschillende Comités, die zich alhier gevormd zullen hebben, benevens de namen der Dames, die er aan deel nemen, ten einde, per eerste gelegenheid daarvan aan het Hoofd comité kennis te geven.

Alle bijzondere bijdragen tot het beschreven doel zullen door mij volgaarne worden ontvangen aan het Hoofd comité worden opgezonden, terwijl tevens de Heeren Wijkmeesters worden verzocht, zich met eene lijst van inteekening te willen belasten voor elke bijzondere bijdrage.

Overtuigd door de steeds betoonde welwillendheid der heeren Redacteurs en Dagbladuitgevers in deze Kolonie — hoop ik de opname van dit stuk in hunne Couranten ééns of tweemalen geplaatst te mogen zien.

Paramaribo, 13 *April* 1861.

W. E. H. WINKELS.

Bovenstaand stuk deel ik aan het geëerd publiek mede na mij tot onzen geëerbiedigden *landvoogd* gewend te hebben, welke mij, na inzage van het aan mij gerigt schrijven, welwillend toestond, den loop der zaak, als boven omschreven te volgen.

W.

PARAMARIBO, den 13 April 1861.

Gisteren morgen is Mevrouw TARDY DE MONTRAVEL, Echtgenoot van Z. E. den Gouverneur van Cayenne, met het Stoomschip *Casabianca* op reis van Martinique naar Cayenne, alhier aangekomen, ten einde een kort bezoek aan Mevrouw VAN LANSBERGE te brengen.

Na in den morgen door Z. E. onzen Gouverneur aan boord te zijn begroet, debarqueerde zij ten 9 ure, met de Gouvernements boot, onder geleide van de Heeren G. DUIJCKINK en G. W. C. VOORDUIN, en werd regt hartelijk ten Gouvernements-huize ontvangen.

De mailpakketten voor Cayenne echter reeds hier ontvangen zijnde, verliet zij ons heden morgen naar hare bestemming.

Wij vernemen dat de algemeene collecte, ten behoeve der ongelukkigen tengevolge van den watersnood in Nederland, op Dingsdag den 9 dezer, in deze stad en op de reede gehouden, de som van *f* 872,68 heeft opgebragt.

Met de mail zijn de volgende tijdingen aangebragt:

Z. M. heeft het door de hh. mr. S. baron VAN HEEMSTRA, M. H. GODEFROI en jhr E. A. O. DE CASEMBROOT aangeboden ontslag niet aangenomen, zoodat de portefeuilles van binnenlandsche zaken, justitie en oorlog in dezelfde handen blijven. Aan de hh. Lotsy (marine en tijdelijk financien), Cornets de Groot (kolonien), Bosscha (hervormde eeredienst) en Mutsaers (roomsch katholieke eeredienst) is op hun verzoek eervol ontslag verleend, en door Z. M. zijn benoemd: tot minister van financien, de heer jhr. mr. J. G. H. VAN TETS VAN GOUDRIAAN, gewezen minister van binnenlandsche zaken; tot minister van marine, de heer W. J. C. ridder HUIJSSEN VAN KATTENDIJKE, kapitein-luitenant ter zee, tot minister van kolonien, de heer mr. J. LOUDON, thans fungerend secretaris-generaal bij het departement van kolonien, tot minister van buitenlandsche zaken, de heer mr. J. P. P. baron VAN ZUYLEN VAN NYEVELT, lid der Tweede Kamer van de Staten-Generaal, tot minister voor de zaken der hervormde eeredienst enz., de heer mr. J. A. JOLLES, advokaat-generaal bij het provinciaal geregtshof in Noord-Holland, lid van den gemeenteraad van Amsterdam en lid der provinciale Staten van Noord-Holland; en tot minister voor de zaken der roomsch-katholieke eeredienst, de heer mr. P. M. H. SYRENS, lid der Tweede Kamer van de Staten-Generaal.

— In de zitting van den Franschen Senaat, ter beraadslaging over het ontwerp adres, in antwoord op de troonrede, is door prins Napoleon eene rede gehouden, die de algemeene aandacht bezig houdt, wegens het verband derzelve met de politiek des keizers, hetwelk velen daarin meenen te zien. — In die rede betuigde de prins zijne verwondering over de hevigheid waardoor de beraadslagingen zich kenmerken, en liet het aan de liberale meening van Europa vrij hierover te oordeelen, terwijl de vaderlandsliefde der Italianen en de tweehonderd duizend soldaten die, met den keizer aan het hoofd, den veldtogt in Italie hebben volbragt, wel zullen weten te antwoorden op den hoon en de beleedigingen welke de Senaat thans heeft vernomen. (*Toejuichingen*). »Het keizerrijk — dus ging de prins voort — vertegenwoordigt de maatschappij van den nieuwen tijd; het streven van het keizerrijk naar vooruitgang vertegenwoordigt de liberale beginselen van 1789. (*Levendige toejuichingen*). De volkeren bedriegen zich hierin niet te rekenen op Napoleon III, die niet falen zal in het vervullen zijner roeping." Daarna herinnerde de redenaar 's keizers woorden met betrekking tot Gaeta en zeide dat de hr. de Heeckeren ze verward had." »Wat de keizer toen sprak verried zijn medelooden met den verdreven koning, doch tevens zijne sympathie voor de roemrijke italiaansche zaak en voor de bondgenooten die aan onze zijde hun bloed hebben gestort bij Magenta en Solferino." In den verderen loop zijner rede verdedigde de prins het bondgenootschap met Engeland tegen de aanvallen van den heer Larochejaquelein. »Dat bondgenootschap," verklaarde de prins, »bestaat niet met eenigen minister, maar met een groot liberaal volk; dat met ons de groote beginselen van vrijheid en vooruitgang kan verdedigen." De prins regtvaardigde wijders de politiek van Sardinie in Italie, en deed uitkomen dat die Staat de voor Frankrijk voordeelige eenheid van Italie bevordert en opregt gezind is jegens Frankrijk, zijnen natuurlijken bondgenoot. Met zeer veel sympathie gewaagde de prins van Venetie, doch een ontijdigen, onstuimigen aanval zou hij betreuren. Hij voorziet een vereenigd Italie, dat weldra Rome tot zijne hoofdstad zal vragen, en betoogde dat de moeijelijkheid gelegen is in het verzekeren van 's pausen onafhankelijkheid, daar de paus toch niet de onderdaan van een anderen souverein kan worden. Aan den paus moest het aan den regter oever van den Tiber gelegen gedeelte van Rome met een garnizoen en een door de mogendheden gewaarborgd budget verzekerd worden; dan zou voor zijne onafhankelijkheid geen gevaar bestaan. Nadrukkelijk verzette de prins zich ten slotte tegen de vereeniging van het wereldlijk gezag

met het geestelijk gezag, zulk een vereeniging zou de slaafsche onderwerping van 's menschen geweten zijn.

— De woorden door den keizer gesproken tot de deputatie uit den senaat, die hem het adres aan antwoord op de troonrede overgaf, zijn het onderwerp der gesprekken van den dag. Bij herhaling doet de keizer daarin uitkomen, dat hij zelf de handelingen zijner regering aan het vrije onderzoek der twee kamers onderwerpt. De opmerkelijkste plaats in de toespraak is die waarin Napoleon verklaart, dat Frankrijk geen der *tegen elkander aandruischende belangen*, heeft opgegeven die beschermd moesten worden. De vraag is gerezen wat het hoofd van den Staat wel kan bedoeld hebben met die *tegen elkander aandruischende belangen*, en algemeen wordt geoordeeld, dat hij hiermede de belangen der italiaansche zaak en die van den Heiligen Stoel in het oog had. Ik wil niet beweren dat deze woorden eene zijdelingsche afkeuring zijn van de beschuldigingen door zeker aantal senatoren tegen de politiek in Italie in het midden gebragt; maar het zal niemand outgaan dat de bewoordingen, waarvan de keizer zich bediend heeft, eene nieuwe bevestiging zijn van de politiek, door Frankrijk sedert twee jaren in Italie gevolgd, en dat naast de ernstige kwestien met betrekking tot den Heiligen Stoel er andere bestaan, niet minder van gewigt, die de bescherming van de fransche regering behoeven. Het adres van den senaat bevat overigens wat men in vroegeren tijd een „votum van vertrouwen" zou hebben genoemd.

— Eene Fransche correspondentie behelst het volgende:

Verlies prins Napoleon niet uit het oog, en wees verzekerd dat hij geroepen is binnen kort eén belangrijke rol in Europa te spelen. Niet zonder doel laat men hem in den senaat den hoogen toon voeren; dit geschiedt in afwachting dat hij op een tooneel van veel grooteren rang zal kunnen debuteren. Het ligt in de natuur van Napoleon III evenmin als het in die van Napoleon I lag, om een lid zijner familie een gewigtig standpunt in Frankrijk te laten innemen, en zonder eenigen twijfel moet de neef des keizers in het buitenland zijne roeping vervullen. Zal het geschieden in Hongarije, in Polen, in het Oosten, in Italie? Ik weet het niet, en waarschijnlijk is dit ook nog niet bepaald, maar zal het van den loop der gebeurtenissen afhangen. Voor het oogenblik ontvangt de prins uit de verschillende landen deputatien, en zijne antwoorden zijn van dien aard dat hij, mogt de gelegenheid zich opdoen, daar als de *deus ex machina* kan verschijnen. Voor drie dagen b. v. (het feit is stellig waar, ofschoon nog weinig bekend) heeft prins Napoleon een deputatie van Polen ontvangen, die hem inzage gaven van een adres aan den keizer der Franschen, houdende bede de nationale beweging in hun land te ondersteunen. De prins verzocht hen aan dit voornemen geen gevolg te geven, daar de keizer door hun adres tegenover den czar in verlegenheid zou worden gebragt. „Het oogenblik van handelen is nog niet gekomen," voegde hij er bij. „Heeft het uur geslagen, dan zullen Frankrijks sympathie en medewerking u niet ontbreken. Wacht gunstiger omstandigheden af." 's Prinsen orgaan, de *Opinion Nationale*, had dit antwoord reeds gereed gemaakt in een artikel, een zoogenaamd *communiqué*, doch toen het blad ter perse zou gaan, werd het artikel op *hoog bevel* er uit geligt, en men verkoos niets openbaar te maken.

In denzelfden geest waren de antwoorden aan de hongaarsche deputatien; doch dit belet prins Napoleon niet aanhoudend conferentien te hebben met Klapka, Turr en andere uitgewekenen. De brief van de twee genoemde generaals (sommige bladen hebben ten onregte berigt dat zij te Turijn vertoeven) aan de *Opinion Nationale*, waarin zij hunne landgenooten den raad geven vooreerst nog niet in opstand te komen, is een gevolg van een dier bijeenkomsten.

Al meer en meer is er sprake van 's prinsen aanstaande vertrek naar Italie. Men zegt dat hij bij de krooning van zijnen schoonvader, Victor Emanuel, tot koning van Italie zal tegenwoordig zijn, doch dit alleen is niet het doel zijner reis. Naar het schijnt gaat hij naar Rome, onder voorwendsel aan den paus zijne hulde te bieden en zijne rede in den Senaat te vergoelijken, in dien zin dat hij volstrekt niet heeft willen inbreuk maken op het geestelijk gezag van den Heiligen Stoel. Men verwacht dat het verblijf van prins Napoleon te Rome zal aanleiding geven tot anti-pauselijke manifestatien, welke tot beweegreden zullen strekken om die stad door onze troepen te doen ontruimen. Naar het schijnt heeft onze regering thans afgezien van haar voornemen al die troepen tegelijk te laten terugkomen; de ontruiming zal bij gedeelten geschieden en telkens wanneer een fransch regement Rome zal hebben verlaten, zal het door een sardinisch regement vervangen worden. Zoo althans is voor het oogenblik bepaald; of dit besluit zal gehandhaafd worden, weet ik niet, en het is zeer wel mogelijk, dat men het goedvindt, op den een of anderen morgen een *coup de théâtre* te maken, door in den *Moniteur* aan te kondigen, dat de Franschen Rome verlaten hebben. Inmiddels zijn de soldaten gereed om op het eerste bevel te vertrekken. Nu ik toch van de fransche bezetting van Rome spreek, wil ik even terugkomen op een niet algemeen bekend incident der discussie over het adres van den senaat. Toen een der verdedigers van het pauselijk amendement, ik geloof de heer Barthe, de vraag had geopperd: „Indien onze troepen de inlijving van het grootste gedeelte der pauselijke staten bij Sardinie niet beletten, waarom zijn zij dan te Rome? wat doen zij daar?" antwoordde prins Napoleon, den spreker in de rede vallende: „Zij pakken hunne randsels!" Dit incident werd, als zoo vele andere, te erompromitterend geacht en uit het verslag der zitting geschrapt.

Omtrent de Oostenrijksche Constitutie, laat het Britsche Gouvernements orgaan, de *Morning Post* zich aldus uit:

De keizer van Oostenrijk beloofde in den jongst verloopen herfst aan de Hongaren een herstel van hun nationaal parlement. Welnu, aangenomen dat die belofte gedaan werd met eenige bedoeling om ze na te komen, verwachtten de Hongaren natuurlijk, dat geen hoogere wetgeving zich tusschen hen en den souverein zou stellen. Zij beschouwden het als aan geen twijfel onderhevig, dat hunne landsvergadering met al het daaraan verbonden gezag hersteld zou worden, zoo als het opleggen van belastingen en de beslissing over zaken, die met vrede of oorlog in verband stonden. Bovendien was het bekend, dat de Hongaren evenzeer besloten hadden, in geene andere constitutie te bewilligen, dan die welke op de kieswet van 1848 gegrond was. Zij vorderden daarom onmiddellijk een eigen en vrij parlement, zonder ooit te droomen dat het gouvernement van hen verlangen zou, in een gemengd Parlement met Duitschers en Italianen zitting te nemen. En wat zien zij dat nu het geval is? Dat zij hoegenaamd geen eigen Parlement zullen hebben, en dat de naam van hongaarsche landsvergadering, waaraan zoo menige overlevering van roemrijke onafhankelijkheid verbonden is, beleedigd en bespot wordt. De vergadering, die het hun veroorloofd wordt te Pesth te houden, zal afdalen tot het standpunt gelijk aan dat van oostenrijksche provinciën, zoo als Karinthië enz. Dat staatsligchaam zal zich slechts met ondergeschikte plaatselijke aangelegenheden hebben bezig te houden, en de wetten kunnen bekrachtigen, die het Parlement te Weenen of de keizer van Oostenrijk gemaakt hebben. Het zal tevens de belastingen, door eene hoogere vergadering opgelegd, moeten innen, opdat die belastingen, besteed kunnen worden door een bewind, dat geen genegenheid voor Hongarije bezit. Wel zullen er 120 Hongaren, Zevenbergers, Kroaten en Slavoniërs gereed zijn, om hetgeen in het algemeen hongaarsche belangen kunnen genoemd worden, te beschermen, doch het oostenrijksche gouvernement heeft goed zorg gedragen dat deze 120 door de duitsche meerderheid, waarover het beschikken kan, overvleugeld zullen worden. Wat het bedroevende overblijfsel van Italië betreft, dat nog aan het oostenrijksche huis toebehoort, waarschijnlijk zal daar de ontevredenheid bijna even groot zijn. De Venetianen verwachten zekerlijk niets anders dan onvoldoende maatregelen, en hun is niet zoo als aan de Hongaren eene groote belofte gedaan, doch hunne twintig stemmen in het nieuwe, centrale Parlement maken 1 | 17 van het geheel uit en dit is dus minder dan de verhouding der bevolking van Venetië tot die van het rijk.

„Wanneer er alzoo eenige grond bestaat voor het gerucht eener aanstaande en noodlottige krisis voor het oostenrijksche keizerrijk, ten gevolge van den opstand van de bijzondere duitsche provincien, dan zal die crisis eerder bevorderd dan uitgesteld worden door de tegenwoordige inwilliging eener constitutie die slechts dient om de voosheid aan te toonen der beloften, onlangs door het bewind gedaan. Buitendien ligt er een ander nadeel in de bepaling, dat de verkiezingen niet regtstreeks door de bevolking, maar door de afgevaardigden der provinciale raden moeten geschieden. Het geheele ding is een zware politieke oostenrijksche *Eilwagen*, lomp zamengesteld, en ongeschikt om zich te bewegen, behalve door het duwen en stooten van hen die voorgeven den wagen te kunnen doen rollen, en dan nog wanneer deze niet te snel zal behoeven te gaan ofschoon zij weten dat diegenen welke de leiding op zich nemen, om den wagen langs de gevaarlijke helling van politieke onopregtheid en krijgsdwang te voeren, onderst boven zullen worden geworpen."

— De citadel van Messina is na een hevigen strijd van vier dagen, aan den Sardinischen Generaal Cialdini overgegeven.

INGEZONDEN.

Muziek Korps van het Bataillon Jagers No. 27.

Programma voor Heden middag *Den* 14 *April* 1861.

No. 1. PARADE MARSCH, arrangée par Stutterheim.
2. OUVERTURE DE NORMA, arrangée par G. Barthe.
3. PAULINE POLKA MAZURKA, arrangée par G. Barthe
4. MA NORMANDIE ET VARIATIONS, arrangée par G. Barthe.
5. BöMERSCHE GALOP, par Kuffner.
6 STORM GALOP, arrangé par G. Barthe.

UITBOEZEMINGEN over de Kolonie SURINAME.

door

FURET.

III.

Brief van Petrus Kwal aan Sibbedaeus van Zuijlen.

Paramaribo 14 *April* 1861.

Beste Sir!

Wanneer zoude ik eindigen, wilde ik U alles mededeelen, wat ik zag en wat mij zoo sterk trof als de speelgoed-kraam aan een zesjarigen knaap? Ik moet dus kort zijn.

Ik bezocht natuurlijk de *St. Pauls Kerk* klom tot dat ik mijn adem kwijt was, ik weet niet hoeveel honderde trappen naar den koepel, en toen zeide de gids, die er mij gebragt had: dat ik nu van uit dit *Belvédère*, de stad aan alle kanten zoude kunnen zien, indien er geen mist en geen kolendamp was, welke het mij beletten.

Ofschoon ik de groote Koningin Victoria, niet persoonlijk gezien heb, zoo zag ik haar portret bij honderden, voor de glazenramen der winkels, doch daarin kwamen bijna alle Londenaars overeen, „dat er eigenlijk geen enkele, sprekend gelijkend was."

De winkels en de magazijnen van Zuijlen, zijn met zoo veel praal en pracht daargesteld, dat het ons *Hollanders* ongeloovig voorkomt, dat er met zoo veel kosten tegenover zoo veel goedkoope prijzen, nog gelegenheid is, een bestaan te vinden. Er zijn er vele, waar een Londensche dame in eens, den *millionair*, haar gemaal, dood arm kan koopen.

Over het algemeen heerscht er in die magazijnen en bij den burgerstand in *Londen*, een aangename beleefde toonen, die ieder vreemdeling treft; niets van dat loszinnige dartelen of vleijende, de Fransche natie zoo eigen, doch ook niets van dat aanstootelijke en dat lastig opdringende, dat den vreemdeling in *Parijs* zoo onwillekeurig meesleept, neen, de *toon* is hier in *Londen* natuurlijker, gemakkelijker en geheel vrij van elke bemoei-zucht

Dikwerf wordt bij ons de Engelschman, als stuursch of stroef van karakter en inborst beschouwd, doch dit is een dwaling; de Engelschen laten ieder zijn eigen gang gaan. Zij zijn even als de Hollanders niet gemakkelijk om U zonder de volkomenste introductie op te nemen, — gebeurt dit echter, dan zijt gij gast in den volsten zin van het woord, en gij kunt U als familie-lid beschouwen.

De goede toon tegenover de vrouwen, — zoo als het regt, dat de Engelschman heeft, om zijne vrouw op de markt te verkoopen — overtreft alles wat ik in andere landen zag — hierin ook al weer vermijdt men elke overdreven galanterie en de niets-beteekenende holle woordenpraal. De vrouw wordt in Engeland als een onschendbaar wezen geëerbiedigd, en ieder man en jongeling van beschaafden stand en opvoeding, buigt zich met een aangeboren hoogachting voor deze schoone volksopinie. Geloof daarom niet van Zuijlen, dat er in dat *Babijlon* minder zonden in den poel van jammer omwoelen, o neen, ook daarin is *Londen* reusachtig, maar, of het striktst geheim moet de zonde omsluijeren, of elke toenadering en aanraking is voor altijd onherroepelijk tot den beschaafden stand afgesneden. De terugkeer in de maatschappij, is voor een gevallene in *Engeland*, wel iets te streng moeijelijk gemaakt.

Wat de smaak der Londenaars in hunne kleeding betreft, daarin heerscht iets stroefs, niets van dat bevallig losse der Franschen; de Londenaar wil er zoo graag deftig uit zien en even zoo edel als een Engelsche Lord en de hooge stand zich volkomen deftig weet voor te doen, even zoo ruikt de *aristocratische-nadaping* der *city-mannen*, naar ploerterij.

Een groot man gelijkt in *Londen* op een groot man, zijn gelaatsuitdrukking, teint, gestalte, gang, de eenvoudige gemakkelijke wijze van zich gekuischt uit te drukken, in één woord, alles doet den eenvoudigen opmerker zien, dat het edele hem aangeboren is, en dat het contrast bij den *city-man*, te sterker en te nadeeliger uitkomt; ja er ligt dikwerf een moeijelijker na te volgen *tact* in, om een hoed, goed op te zetten, dan om tien duizend-pond sterling bij de wedrennen van Derby te verliezen, zonder een scheef gezigt te trekken.

De hoofd-eigenaardigheden in Londens burger kleedordragt, zijn, *boordjes*, *handschoenen* en *Lorgnetten*; tusschen deze artikelen zweeft geheel het tweede, of half fatsoen.

Gij kunt niet begrijpen van Zuijlen, hoe druk te Londen de dagbladen gelezen worden; dat scheurt geregeld een groot brok uit het leven van ieder Engelschman, en gij zult even goed, met Miss Julia, de zeventienjarige dochter van Hobs Dobs & Co., over de debatten in het Parlement en de politiek van den dag kunnen spreken als met Palmerston en Russell. De lectuur der dames is over het algemeen zeer kiesch, zoo als ook geheel de geest der Engelsche romanschrijvers ademen vrouwen en meisjes vertoonen zich als zeer godsdienstig en hoogst zedig.

Het fatsoen is een reus in *Londen*, waar aan even als in de groote steden van *Holland*, schrikkelijk zware offers worden gebragt; naar de schaal van Uw maatschappelijk leven, woning, ameublement, bediening en duizend durven dingen meer, wordt gij getaxeerd en geplaatst, en menig, een bezwijkt uit valsche schaamte, of door niet in tijds terug te treden. Rangen en standen zijn er dus bij honderde in *Londen*, die alle tegenover elkander, scherp afgegrensd zijn.

De mannen in *Engeland* zijn over het algemeen liefhebbers van veel en goed eten; door goed, verstaan zij vleesch, vooral schapenvleesch, en niettegenstaande de onbegrijpelijke hoeveelheid schapen, die in *Londen* jaarlijks worden opgegeten, is het Engelsche menschenras nog volstrekt niet geneigd iets van het schaapachtige aan te nemen, terwijl wij, volgens H. H. Klijn in de 16e eeuw, reeds werden bestempeld met

„Het Nederlandsche Volk, dat is een kudde schapen."

Nu is het wel waar, dat de GRANVELLE dat in de „MONTIGNY" zegt een die man alles behalve een lievertje was, doch hoe'n ellendeling ook, was hij een knap opmerker omtrent het Nederlandsche volkskarakter.

De Londensche dames gedragen zich, — vooral in het gezelschap van mannen, als of eten zonde is, die men zoo min mogelijk mag begaan. *(dat doen vele dames hier ook* VAN ZUIJLEN, *maar achter af dan stellen zij zich schadeloos.* (*)

Daarbij heerscht er bij de Londensche burger-familien eene ijsselijke deftigheid aan tafel; de heeren zijn *gerokt* en de dames *gehandschoend.* De dochter van mijn hospes, *Miss* DEBORA, kookt eijeren met *glacé* handschoenen aan en volgens zeggen van haar mama; gaat zij er ook mede naar bed, wat ik zeker ook geloof van mijn hospes en zijn *swarten rok;* want, ik kon hem geen enkele keer betrappen zonder dat kleedingstuk aan.

Over eene zaak moet ik nog een enkel woord spreken VAN ZUIJLEN.

In de *„Morning Post"* komt zoo als SMITS teregt zegt, „loffelijk" de rubriek voor: *Court Circular"* en een onderdeel *„Fashionable intelligence"* dat ik, kan ik het met een West-Indischen drukker en uitgever treffen, hier te *Suriname* ook zal invoeren.

Zeker vraagt Mevrouw VAN ZUIJLEN nu reeds in gedachten, of ik den *Lord Mayor* gezien heb, ja Mevrouw, ik heb een echte *Lord Mayor* gezien; maar hoe hem te beoordeelen, want er is iets zoo kruideniersachtigs in hem, dat de ongelukkige speculant in krenten alhier, er niets bij is. — De *Lord Mayor* is eigenlijk een soort van koekebakkers *St. Nicolaas-pop,* waar verschrikkelijk veel goud opgeplakt is, om veel vertooning in den winkel te maken, doch daar in *Londen* elke gekozene en vastgestelde vorm, door ieder geëerbiedigd wordt, staat de *Lord Mayor* hooger, dan Koningin POMARE op *Otaheiti.*

Een blik van de *Water loo-brug* op de *Theems,* is waarlijk duizelingwekkend, want het krioelt er, van zoo veel drijvens, roeijens, stoomens en zeilens op die rivier door elkander, dat het is, als of de geheele wereld daar komt „schuitje varen;" de stank echter die de rivier op doet stijgen, is bijna zoo erg als uit vele grachten te *Amsterdam,* en daarom heeft het gemeente bestuur van *Londen,* schrikkelijk haastig, zoo als de Engelschen zijn, een middel bedacht, om dit ongerief dat veel menschenlevens eischt, op te doen houden; men zegt, het plan kost een reuzen kapitaal, maar daar geven de Engelschen niet om, o! namen zij een voorbeeld aan ons VAN ZUIJLEN! aan ons, voorsigtige Hollanders, „bezint eer gij begint." — „Langzaam gaat zeker." Maar onder deze *Motto's* van wijsheid en geduld, komt er dan ook altijd wat goeds voor den dag?

Zoo bij voorbeeld VAN ZUIJLEN, heeft men bij U in het land, *„ontwoekerd aan de baren"* gedurende *plus minus* zes en dertig jaren over de *Emancipatie der Slaven* gedacht, gewikt en gewogen, ja zelfs voorzigtig, zoo heel in de verte ze beloofd en met de meeste langzaamheid, die zeker gaat (ik bedoel de *langzaamheid,*) de zaken maar altijd weêr nagekeken, doch wat de verbazing van alle volkeren der wereld moet wekken, is het achttien-jarige reuzenwerk van het zamenstellen der nieuwe wetten voor de Kolonie *Suriname.* Het spreekt van zelve VAN ZUIJLEN, dat de werkelijk verdienstelijke arbeiders van dat werk bij U, vreemd en onbekend aan onzen toestand, die onder alle volkeren EENIG is, — die wetten niet konden zamenstellen, om ze hier maar zoo direct te gebruiken; prijzenswaardig werden zij dan hier nog eens nagezien, en tijdens het leven van Mr. METMAN, werd daar met een ijver het doel waardig aan gewerkt. Mr. METMAN is dood zoo als gij gehoord zult hebben en in dien dood en het niet op nieuw zenden van een anderen *Commissaris,* waarin de Kolonie, in om *'s Konings* keuze, in om zijne vreemdheid aan al het ellendige hier, een vol vertrouwen kan stellen, ziet men de doodelijken slag da arme Kolonie toegebragt. Nu gaat men hier nog steeds prijzenswaardig voort, om met den volhardendsten ijver de taak van het onderzoek te vervolgen, en zullen zij gereed zijn, dan twijfel ik men alhier er niet aan, of in 1870 of 1880 kunnen zij in werking komen. Maar VAN ZUIJLEN, hier komt al weer een kleine *„maar"* bij. In die wetten op Nederlandsche leest geschoeid, komt nog niets van of voor de *Emancipatie* direct in, en gelooft gij nu, wat ik geloof en wat elke Kolonist alhier gelooft, die nog *één* greintje verstand in zijn brein heeft, dat er een groote menigte goed gekozene reglementaire bepalingen, omtrent de te vrij verklaren *Slaven,* de *Emancipatie vóóraf* moeten gaan, dan twijfelt geen enkele Kolonist, of met dit moeijelijk werk zullen na de invoering der wetten mogelijk wel weer 25 jaren verloopen en zij zien alzoo de hoogst noodzakelijke gebeurtenis voor de Kolonie *Anno Domino* 1905, bijna zeker te gemoet, „dat noem ik je kolven!" Aber, één zaak is er jammer bij VAN ZUIJLEN, namenlijk: dat de Kolonie *Suriname,* blijft zij tot *dat* tijdstip in haren tegenwoordigen onhoudbaren toestand, zij met geen mogelijkheid in 1905 door *één* verstandig mensch meer, bewoond zal zijn, en dat de Nederlandsche Kroon dan slechts zal hebben te wijzen, op eene ten ondergebragte Kolonie, bestaande in twee of drie Suiker-plantaadjes, doch halt! daar loop ik mij zelven al weer vooruit. — Ik heb het BUCKINGHAM *paleis* gezien. O VAN ZUIJLEN! verbeeld U de geheele wereld zoo als zij in zes dagen kant en klaar gemaakt is, onder een glazenstolp. Als een tweede MUNGO PARK en RICHARD LANDER, heb ik *Afrika* doorreis; als een ADAM SCHMITS, *Tombucto* doorgeloopen, in *Azia* met ABD-EL-KADER koffij gedronken en mij beleefd laten presenteren aan den leeuw van ALI TEBELEN mijn hoofd gebogen voor MEKKA en als *Souvenir* een paar haren getrokken uit de staart van MOHAMEDS kameel. Ik heb door de straten van *Babijlon* en *Nineve* gekuijerd en de reusachtige gedenkstukken van 's werelds oudheid gezien en dat wandelende, met een echte Engelsche *Miss,* met *glacé* handschoenen aan en een *lorgnet* voor haar oog. Ik heb MEMPHIS bezocht en met het A. B. C. van Do. MEIJBOOM in de hand, de *hieroglijpen* ontsluijerd als koek. O SIBI en dan in *Amerika* die vreemde volkeren en vreemde zaken bewonderd, die mij het hoofd deden duizelen!

De genever-paleizen zijn weder even reusachtig en fraai van buiten, als dat men er de even reusachtige ellende, de laatste penningen ziet offeren, van binnen.

De Kerken in *Londen,* worden des Zondags drok bezocht. (Dat verschilt wat met hier; — eerdaags mijn bezoek in de Surinaamsche Kerken en de geest der Godsdienstoefeningen,) (*) ook hier heerscht de strengste opvolging van volksopinie, *Engeland* is al weer zoo vrij, dat elke denker een nieuwe secte kan stichten, maar zoo lang die secte niet gesticht is, moet de leeraar zich streng aan zijn roeping houden.

(*) *Uit de Commentarien van Mevrouw* KWAL geb. DRIBBEL.

(*) *Uit de Commentarien van Mevrouw* KWAL geb. DRIBBEL.

(Wordt vervolgd.)

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 10n., dezer de koloniale stoomboot *Vice Admiraal Rijk,* kapt. Rusman, van Demerarij.

Den 11den, het Fransche stoomschip *la Casabiance,* van Martinique.

UITGEKLAARD.

Den 10n. dezer, het schip *Haren,* kapt. Boer naar Amsterdam, lading: 231 vaten Suiker 313,156 pond, 18 balen schoone Katoen 5,780 pond en 8475 Kwassiehout.

Den 11den, de Ned. schoener *Flijing Dutchman,* kapt. J. van Wilgen, naar Caijenne, lading: 36 puncheons Rum 4.140 gallons, 5 balen heele Koffij 900 pond, 66 vaten Zout, 2 dozijn Stoelen, 25 vaten Spek, 20 dito Makreel, 10 dito Vleesch en 10 kisten Kaarsen.

VERTROKKEN.

Den 13den, het Fransche stoomschip *le Casabianca,* naar Caijenne.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 2 Maart, *Anna Maria Henriette,* kapt. Gollards.

TE GREENOCK. Den 11den, *William Cary,* kapt. Edwards.

TE QUEENSTOWN, *Wieka,* kapt. Eefting. *Egmond,* kapt. Jansen, beiden van Suriname. Eerstgenoemde is den 12den naar Bristol vertrokken.

UIT GLASGOW. Den 1sten Maart. *Elisabeth Ross.* kapt. Mackenzie.

UIT DEAL. Den 7den Maart, *Maximiliaan,* kapt. Schill.

ZEILKLAAR.

In het Nieuwe Diep. Den 18den Maart, *Caspar de Robles,* kapt. van Sloten, naar Coronie.

IN LADING NAAR HERWAARTS.

Het schip *Mina,* kapt. Cupido.
Het schip *Plantage Dordrecht,* kapt. Brakke.
Het schip *Albatros,* kapt. Koch.
Het schip *Willem en Carel,* kapt. Steenveld.
Het schip *Josephine,* kapt. Hofker.
Het schip *Triton,* kapt. Duinker.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Marijtje Honig,* kapt. H. D. van Wijk adres bij Gebrs. van Praag.

Het schip *Louisa Christina,* kapt. Ten Harmsen, adres bij *H.* Degenhard. Sluit 19 dezer.

Het schip *Equator,* kapt. Ter Marsch, adres bij Gebrs. van Praag. Sluit 25 dezer.

Het schip *Ystroom,* kapt. Hansen, adres bij F Emanuels. Sluit 26 dezer.

Het schip *Amicitia,* kapt. Wijgers, adres bij J. P. Haase Jr.

Het schip *Emilie,* kapt. Heikema, adres bij Gebroeders Reelfs.

Het schip *Stad Leeuwaarden,* kapt. Dijk, adres bij H. Degenhard.

AANGEKOMEN PASSAGIERS.

Met de Koloniale stoomboot *Vice Admiraal Rijk,* van Demerarij: de Heeren A. *Dessé* en bediende, J. J. Leijsner en M. Petan; van Nickerie: de Heeren R. van Gent, M. van Raaij en G. Dorrier.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met het schip *Haren:* de Heeren J. A. A. Salomons, Echtgenoote en Dochter en J. A. Samuels, en 2 Militairen.

PUBLIEKE VEILINGEN.

Door- en ten huize van den Vendumeester A. Salomons.
Dingsdag, den 9 April 1861.

Het Huis en Erf aan de *Saramaccastraat,* La. D No. 551. — *f* 800. — J. Salomons qq.

Het *Huis* en Erf aan de *Keizerstraat,* La. D No. 16. — *f* 2,600. — Opgehouden.

BURGERLIJKE STAND.

Op den 12 April 1861 is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Johann Heinrich Cristoph Wolff, weduwenaar van Cornelia Snel en Maaike Ouburg, zich schrijvende Maaike Mathilda Ouburg.

Van den 6den tot en met 10den April 1861, zijn alhier ingeschreven als overleden:

Den 6den, Unico Wilco Wijnbergh, 5 jaren en 5 maanden.

Idem, Marius Frederik Tommeshuizen, 1 jaar en 8 maanden.

Den 8sten, Cornelis Batavus Kraijenhoff van Wickera, Echtg. van Theodora Alijda Swaen, in leven gepensioneerde Majoor bij het Batt Jagers No. 27, 66 jaren en 4 maanden.

Idem, George Herman Rose, zoon van Friedrich Wilhelm Rose en van Rosalia Hendrica Francina de Heijder, 6 jaren ruim.

Den 9den, Henrietta Jacoba Paulina Potmis, 9 jaren

Den 10den, Jeane Alexandrina Meijer, 1 maand en 3 weken.

Idem, Adriaan van den Bergh, 21 jaren, Jager.

HANDELSBERIGTEN.

Amsterdam 11 *Maart* 1861.

SUIKER. De Suikermarkt heeft eene gevoelige daling ondergaan en blijft voortdurend zeer lusteloos; vóór de veiling van 28 Febr. vonden diverse afdoeningen uit de hand plaats van *f* 28½ a *f* 29½. De veiling van 329 vaten Surin, ging *f* ½ onder taxatie van *f* 26½ a *f* 29½ en later zijn verscheidene verkoopen bekend, dewelke als nog veel ongunstiger aangemerkt moeten worden. Alhier ter stede is de kooplust uiterst gering, het Buitenland trekt niets en de Heeren Hodort & Co. te Rotterdam tot heden nagenoeg de eenige koopers, worden door aanbiedingen overstelpt.

Donderdag e. k. zal weder eene publieke veiling plaats vinden en deze zal naar men vreest, eene hernieuwde daling aantoonen, zoo dat gemiddeld Surinaamsch niet meer dan *f* 27 zal gelden.

De hoofdoorzaak van deze buitengewone flaauwe stemming blijft gelegen in den hoogen stand van de geldmarkt in Engeland en in de verwikkelingen in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika; men durft zich met geene gunstige verandering vleijen, zoo lang daarin geene gunstige verandering opdaagt.

KOFFIJ. Java prijshoudend; de veiling van Surinaamsch liep coulant af van *f* 6⅞ a *f* 9¼ gemiddelde qualiteit *f* 8 a *f* 8¼ — Het is te bejammeren dat kapt. Dooijen de lading zoo slecht heeft uitgeleverd, waardoor verscheidene goede partijtjes zeer gedeprecieerd zijn:

KATOEN. Met weinig handel.

CACAO. 40 ct.

ARROWROOT. *f* 25 a *f* 27.

RUM. *f* 12 a *f* 18.

HOUT. Geene afdoeningen bekend.

Den 14n.

SUIKER. Zeer flaauw, inferieur onverkoopbaar, goede qualiteit *f* 27 a *f* 28.

Binnenlandsche Berigten.

Bij koninklijk besluit van den 12 Maart dj. No. 47 is, onder anderen, met ingang van den 14 dier maand:

Aan den Heer Jonkheer J. P. Cornets de Groot van Kraaienburg, verleend een eervol ontslag als Minister van Kolonien, onder dankbetuiging voor zijne aan den Koning en den lande bewezen diensten,

en tot Minister van Kolonien benoemd, de Heer Mr. J. Loudon, thans fungerend Secretaris Generaal bij het Departement van Kolonien

Bij het bestuur is het verzoek gedaan, dat de slavenmagten van de plantages *Nut en Schadelijk* en *Bodenburg,* beiden gelegen in de divisie *beneden Cottica,* van de namen dier plantages af op dien van in die divisie gelegen plantage *Brouwerslust,* worden overgeschreven.

Tijd van verzet *veertien* dagen, gerekend van den 10 April 1861.

De zich noemende Carel Louiszoon en Adolph Louiszoon hebben verzocht dat hun worde vergund om, met weglating van den familienaam VAN FLU, voortaan dien van LOUISZOON te blijven voeren.

Tijd van verzet zes weken gerekend van den 10 April 1861.

J. A. Jacott heeft het verzoek gedaan, dat aan hem in allodialen eigendom en erfelijk bezit worde afgestaan de grond *de Goede Hoop,* gelegen in de *Coppename,* groot 500 akkers.

Tijd van verzet *veertien* dagen gerekend van den 10 April 1861.

De Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 19den April 1861, des voormiddags ten *half negen* ure, publiekelijk bij executie verkoopen:

De plantage *Hecht en Sterk* c. a., gelegen aan de rivier *Commewijne*, aankomende voor *twee derde* aan deelen den boedel wijlen W. en J. Stolkert en voor *een derde* aandeel den boedel wijlen F. E. Stolkert.

Paramaribo, den 10 *April* 1861.

Edictale Citatie.

De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, dagvaardt bij deze alle bekende en onbekende Crediteuren;

Van J. J. Leijsner, wegens het provenue van het op den 25 n. Januarij 1861, bij Executie verkochte Erf en al de daarop staande Gebouwen, gelegen aan de *Keizerstraat* La. A. No. 240, aangekomen hebbende J. J. Leijsner.

Van D. J. Loth, wegens het provenue van het op den 8n. Maart 1861, bij Executie verkochte Huis en Erf, gelegen aan de *Keizerstraat*, La. B No. 211 N. W. en La. C No. 91 O. W., aangekomen hebbende D. J. Loth voornoemd.

Om te compareren of gemagtigden te zenden ter Prae en Concurrentie Rolle van het Geregtshof voornoemd, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 3den Mei 1861, des voormiddags om *acht* ure, ten einde aldaar te zien dienen van Relaas en Bijlagen, Voorts hunne sustennen van Prae et Concurrentie op te geven en wijders met den Impetrant voort te procederen als naar regten.

Opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen, is deze gepubliceerd en geaffigeerd alhier aan

Paramaribo den 8 *April* 1861.

Advertentiën.

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Paramaribo den 13 April 1861.

(5183 Ten verzoeke van ARNOLDUS MICHAEL CAROLUS JOHANNIS SWINKELS, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de Kolonie aankondiging gedaan.

Voor den Gouvernements Secretaris,
De Hoofd-Commies,
J. E. WESENHAGEN.

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Paramaribo den 13 April 1831.

(5188) Ten verzoeke van GEORGE AUGUST FAXON, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de Kolonie aankondiging gedaan.

Voor den Gouvernements Secretaris,
De Hoofd-Commies,
J. E. WESENHAGEN.

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Paramaribo den 13 April 1861.

[5189] Ten verzoeke van WILLIAM EMANUEL PERTSGOM, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de Kolonie aankondiging gedaan.

Voor den Gouvernements Secretaris,
De Hoofd-Commies,
J. E. WESENHAGEN.

Koepok Inenting.

De GOMMISSIE van *Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt* zal op Maandag den 15den dezer maand, des morgens ten *half negen* ure, in het locaal der *Onbeheerde boedel kamer*, zich onledig houden met het *gratis Vaccineeren* van Kinderen en van allen die zich daartoe zullen aanmelden.

Zij dringt er op aan, om deze gelegenheid niet te laten voorbijgaan, dewijl de stof waarmede gevaccineerd zal worden de gunstigste resultaten belooft.

Paramaribo, den 13 *April* 1861.

De Scriba der Commissie voornoemd
JOH. ABRAHAMSZ.

Overleden op den 9 April 1861 te *Nickerie*, onze eenigste geliefde Zoon en Broeder JURIAAN JACOBUS LEUE, in den ouderdom van 23 jaren en 2 maanden. Strekkende deze tot algemeene kennisgeving.

Paramaribo, den 10 *April* 1861.

G. C. F. LEUE.
J. P. LEUE,
geb HEILBRON
G. C. FREDRICA LEUE.

[ ]

Heden overleed, na eene gelukkige echtvereeniging van ruim 31 jaren, in den ouderdom van 66 jaren en 4 maanden, de Hoog Edel Gestrenge Heer CORNELIS BATAVUS KRAIJENHOF VAN WIEKERA, in leven Ridder der Milit. W. Orde 4 kl., gepens. Majoor van het Batt. Jagers No. 27, diep betreurde en zeer geliefde Echtgenoot van

T. KRAIJENHOF VAN WIEKERA,
geb. ZWAAN

Paramaribo, den 9 *April* 1861.

Eenige en Algemeene kennisgeving.

( )

Er worden te HUUR aangeboden: Eene Slavenmagt van **54** HOOFDEN en eene van **27** HOOFDEN; terwijl tevens gelegenheid is, voor een *zeer matigen* prijs, als tot huisvesting benoodigde woningen over te nemen.

Nadere informatien te bekomen ten kantore van A. G. VAN SON.

[ ]

Op DONDERDAG en VRIJDAG den 25 en 26 April zal de Vendumeester A. SALOMONS ten huize van den WelEd. Heer A. A. T. DE MAN verkoopen:

Welonderhoudene Meubelen, Zilver-, Glas- en PORCELEIN WERK

en wat verder te voorschijn zal worden gebragt.

De GOEDEREN zijn één dag vóór en op den verkoopdagen te bezigtigen.

[ ]

Over zes weken dag en datum nader te bepalen, zal door den Vendumeester A. SALOMONS publiekelijk worden verkocht:

Het nieuw getimmerd en geschilderd en bewoond wordend HUIS door Mejufvrouw M. C. J. VAN GOGH; gelegen aan de *Wagenwegstraat*.

Inmiddels is hetzelve UIT DE HAND TE KOOP, te bevragen bij

J. E. SIMONS qq.

[ ]

Lees Hier!!!

Op de voordeeligste condities en zonder gereed *GELD*, wordt te koop gepresenteerd:

Het door den ondergeteekende bewoond wordend HUIS, gelegen aan de *Keizerstraat*, voorzien van alle ruime commoditeiten.

J. E. SIMONS.

[ ]

Te Huur:

Het *Huis* en *Erf*,

La. B. No. 89 aan de *Heerenstraat* bewoond door Mr. E. A. VAN EMDEN, om met 1 Mei aanstaande in te gaan; te bevragen bij M. S. POLAK aan den *Waterkant*.

Paramaribo, den 7 *April* 1861.

Vermist:

Een GOEDBRIEFJE groot ƒ 2221 afgegeven door J. PINTO ten behoeve den Ondergeteekende, voor Saldo huishuur.

De eerlijke vinder gelieve zulks te bezorgen bij

E. C. LOBATO.

Verkrijgbaar bij E. EMANUELS JZ.:

Zwarte en Gekleurde Mans en Jongens *Castoren HOEDEN*,
Zijden Verlakte Petten,
VIJGEN bij 't doosje,
Alexandria *DADELS*,
Bordeaux *PRUIMEN*,
alles bij het pond,
Maccoby Snuif,
Garibaldi Cheroot Sigaren

bij de doos en onderscheidene andere GOEDEREN meer.

Paramaribo, den 13 *April* 1861.

Bakkeljaauw,

Haring, Pekel, ½, ¼ en ⅛ vaten SPEK, Family en Mess VLEESCH, ½ vaten Smiths Family en Plate dito, ½ vaten Ossen TONGEN, S. F. BLOM, vaten en tobben ZALM, HAMMEN, Reuzel, Zeep, Kaarsen, Tabak, kisten Corinten, vaten Spiritus Terpentijn, Teer en Pik, Breeuwwerk, 14 Kvts. Hoepels, Glauber, Epsom, Grof en Tafel Zout, Hop, *Salaratus*, Sarsaparille, kisten Zunggoed, dito extra Medoc Wijn, dito Drill, dito Paraplui's, vaatjes aangemaakt en onaangemaakt Witlood, gekookt en ongekookt Lijnolie, Machine, Zoete en Patent dito, blikken Casterolie, Machine Packing, geteerd en ongeteerd Touwwerk, ZAKKENDOEK,

Ankers en Ketting,

Slijpsteenen, Verwkwasten, Houten en IJzeren pat. Koffijmolens, Roskammen en Borstels, Indigo, Verfwaren in soorten, Amerik Klokken, Lantaarns, Gaas en Draad Schuimers, Koperen en Vertinde Suikerlepels, Draad en Haar Zeeften, Brouwers en Keukenlampen, Smeltkroezen, Kopergaas, Braadstaven, Carron Testen, Fire Bricks; Kraan en Kras ZAGEN, vierkantige, ronde en platte Staalijzers, Dram en Schuimvaten, Hoepels, Koperen en IJzeren Platen, Veld en Todo Axen, Vertind ijzeren Waterketels en Casserollen, Koekepannen, IJzeren Potten, Percussions en Vuursteen Geweer Sloten, Buskruid, enkelde en dubbele loops GEWEREN, enz., enz., enz.

Voorts:

Engelsche Timmer, Kuiper, Metsel, Smids en Ingenieurs gereedschappen

Verkrijgbaar bij

GEBRS. SOESMAN.

( )

C. DE JONGH zal op Dingsdag den 30 April e. k. en volgenden dag ten zijnen huize door den Vendumeester J. F. FAVERIJ doen verkoopen WEL ONDERHOUDENE MEUBELEN etc. Inmiddels UIT DE HAND TE KOOP.

[ ]

Weggedreven

van den grond *Mon Plaisir* Een opgeboeid Corjaal gemerkt M. P. B. S.

bij terug bezorging wordt eene belooning beloofd.

[ ]

Te bekomen bij S. I. MESQUITA,

Heeren, Dames en Kinder *Schoenen*, Fijne *Panama Hoeden*, etc.

Excellente *BOTER* à ƒ 1,

Versche SCHORSENEELEN à 50 cts per ℔.
eene partij echte Zwitsersche DOEKEN.

Wegens uitverkoop wordt alles tegen mindere prijzen aangeboden; zullende van af den 1 Mei, *Goud, Zilver, Porcelein, Cristal* en *Glaswerk*, en MEUBELEN uit de hand te koop zijn.

Verders verzoekt de ondergeteekende dat alle WINKEL en RIJREKENINGEN aangezuiverd worden.

Hij vestigt de aandacht op zijne

LAMPEN,

die goedkoop en voordeelig zijn en goed branden, alsook op zijne

Grendelsloten.

Paramaribo, den 3 *April* 1861.

J. H. C. WOLFF.

( )

De Pillen van Holloway

zijn bekend als een voldoend geneesmiddel voor zenuwachtige gestellen, verval van krachten en geestverzwakking. De buitengewone versterkende uitwerking dezer pillen is inderdaad verwonderend; wanneer men ze goed volgens het voorschrift gebruikt werken dezelve zoo buitengewoon op het gestel, dat de ontroerde zenuwen weldra tot bedaren komen, de maag versterkt, en de spijsvertering bevorderd wordt, daarbij krijgt het bloed een vrijen omloop, hetwelk ten gevolge moet hebben, dat de beste gezondheid verkregen wordt. Personen die studeren of zittende bezigheden hebben en daardoor onderhevig zijn aan deze ziekten, moeten vooral de pillen gebruiken, die beschouwd worden als de grootste zegen voor het menschdom.

Deze *Pillen en Zalf* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à ƒ 1, ƒ 3 en ƒ 5.

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.

BIJBLAD TOT HET SURINAAMSCH WEEKBLAD.

Verschijnt elken Woensdag.

1861. Woensdag 17 April **No. 15.**

PARAMARIBO, den 16 April 1861.

De Predikant bij de Evang. Luthersche Gemeente alhier, Ds. C. M. Moes, nam jl. Zondag den 14 dezer, een plegtig afscheid van zijne gemeente, en van een groot aantal belangstellende ingezetenen, die den algemeen geëerden en hooggeachten leeraar op deze wijze hunne hulde betoonen wilden.

Zw.Ew. nam tot grondslag zijner rede: Hand. der Apostelen XX. 32. «*En nu beveel ik u aan God en aan «het woord Zijner genade; die magtig «is om U op te bouwen, en te geven de «ertenis onder allen, die geheiligd worden.*

Met dien wensch kwam de spreker tot zijne gemeente en allen die zich onder zijn gehoor bevonden, terwijl hij in hartelijke en warme taal zijnen dank bragt aan de Voorzienigheid, die hem gedurende eene twintigjarige ambtsbediening gespaard en gesterkt had. Hij betuigde wijders zijne erkentelijkheid voor de vele blijken van achting en gehechtheid die hij van zijne gemeente had mogen ondervinden.

Zijne gemoedelijke taal maakte zigtbaar een diepen indruk op al de aanwezigen, en menige stille traan werd den waardigen man gewijd. Als bewijs van de liefde hem door zijne gemeente toegedragen, is zij voornemens hem een geschenk in zilver tot aandenken aan te bieden, hetwelk wegens plaatselijke omstandigheden, van wege den kerkeraad, door een der Broederen in Nederland, bij de aankomst van den waardigen leeraar aldaar, hem uit naam der gemeente alhier, zal worden overhandigd.

NIEUWSTIJDINGEN.

De Off. van Gezondheid 3e. klasse van het West Indische leger, C. van Lier, is na afgelegd examen, ter bevordering voor de 2e. klasse, voorgedragen.

— De jongste volkstelling in de toen nog eensgezinde amerikaansche staten levert 32 millioen zielen, zijnde 9½ millioen meer dan de vorige telling, tien jaren geleden. De slaven beloopen bijna vier millioen, zijnde 800,000 meer dan in 1850, een getal dat juist de hoeveelheid slaven voorstelt, die voor ruim 25 jaren in de britsche West Indien vrij worden verklaard. De vermeerdering der slaven was tevens in grootere verhouding in de vrije staten dan in de slavenstaten, daar in eerstgenoemden de vermeerdering 41 pct. in de laatstgenoemden slechts 32 pct. bedraagt. Vooral valt de vermeerdering in het oog in de midden en westelijke vrije Staten, waar de uitgestrekte p r a i r i e n in de westelijke een groot gedeelte der landverhuizers opnemen. De toegenomen hoeveelheid der slaven is over de vier millioen 22½ pct. In Maryland en Delaware verdwijnt de slavernij snel. Opmerkelijk is het dat het getal in de afvallige staten 2,357,677 is, zijnde slechts hoogstens 400,000 zielen minder dan de vrije bevolking die (eenige betrekkelijk weinige vrije zwarten hieronder begrepen), 2,702,946 zielen beloopt. Deze bijzonderheden toonen een der groote moeijelijkheden aan waarmede de zuidelijke Unie te worstelen zal hebben.

— Het Engelsche gouvernement heeft, te oordeelen naar een artikel van den *Times*, reeds ontwerpen gevormd om den verschrikkelijken nood en het lijden, door het mislukken van den oogst in Indië te weeg gebragt, te lenigen en alle andere ondernemingen op den achtergrond gesteld, ten einde aan de bevolking werk en voedsel te verschaffen. De bijzonderheden aangaande den hongersnood zijn hartverscheurend. In de noord-westelijke provinciën sterven 400 of 500 menschen daags, en de ramp strekte zich nog verder dan Lucknow en Lahore uit. De toestand van Travancore, in het zuiden van Indië, is aller troevigst, ten gevolge van droogte die alles deed verwelken. Moeders hadden hare kinderen als slaven verkocht voor 6 pence 30 cent), om slechts één dag voedsel te kunnen koopen. Het gouvernement in Indië en de gegoede bevolking van Bombay en andere plaatsen hebben milde bijdragen gezonden Bombay gaf reeds dadelijk tachtig duizend ropijen (ruim honderd duizend gulden). Gelukkig geven de regens, die in het noord-westen vielen, hoop dat de te veld staande oogst behouden zal blijven.

— In het jaar 1857 was de verhouding van het algemeene schoolbezoek in Frankrijk aldus: van 2,250,000 jongens bezochten de school 475,000 en van de 2,593,000 meisjes 533,000 Men berekent, dat van de gansche bevolking van Frankrijk naauwelijks de helft lezen en schrijven kan. Opmerking verdient hierbij (wat op nieuw voor het hooge belang van de verbreiding van onderwijs kan pleiten), dat in het jaar 1857. van de *duizend* personen, die voor den strafregter verschenen zijn, *zeven honderd zes en tachtig* lezen noch schrijven konden!

—Men verhaalt dat op de laatste receptie op de Tuileriën de keizer bij een groep senatoren kwam, waaronder de heer Arrighi, hertog van Padua, zich bevond, die vóór den heer Billault met de portefeuille van binnenlandsche zaken was belast. De keizer wendde zich tot den voormaligen minister en zeide hem: «Welnu, mijnheer de Padoue, gij zijt dus ook in oppositie tegen mijne regering." — Sire," hernam de staatsman, «ik neem deel aan de discussie, ik spreek over zekere handelingen of veroordeel ze met onafhankelijkheid; maar ik kan U. M. verzekeren dat zij geen getrouwer en gehechter onderdaan heeft dan ik ben." — Overigens," hervatte de keizer. «beklaag ik mij volstrekt niet over die discussiën en die aanvallen; *zij hebben ook hunne goede zijde; de maskers moeten vallen.*" Deze laatste woorden sprak Napoleon met bijzonderen nadruk, zoodat de aanwezige senatoren er door getroffen werden. De keizer heeft zeer zeker den heer Arrighi niet bedoeld toen hij dit zeide, want diens gehechtheid aan de napoleontische dijnastie is bekend, maar hij wilde een steek geven aan anderie senatoren die tot de voormalige dijnaste partijen schijnen over te hellen.

— Als een karakteristieke bijzonderheid betreffende den opstand te Warschau verdient vermelding, dat toen de commissie voor de bestrijding der kosten van begrafenis der gesneuvelden, eene collecte uit schreef, opdat ieder burger daartoe het zijne zou bijdragen, een som meer dan veertig duizend roebels zilver op de openbare straat in de hoeden der collectanten werd ingezameld; aangezien echter allen die bij de begrafenis dienst deden geen belooning wilden genieten, zal dit geld een andere nationale bestemming krijgen. Het volk droeg de lijken der edelen, edellieden droegen de lijken der ambachtslieden. Er is sprake van het oprigten van een gedenkteeken voor de gesneuvelden.

— Van wege de ingezetenen van Warschau is een adres aan den Keizer gezonden, waarin gezegd wordt, dat de jongste gebeurtenissen niet van de eene of andere partij zijn uitgegaan, maar toe te schrijven zijn aan het onbevredigd laten van de behoeften des lands en aan het langdurig lijden waaraan hetzelve ten prooi is. Bij gemis van een wettig orgaan moest hetzelve zich wel gehoor verschaffen, zelfs ten koste van bloedige offers. In het hart van iederen Pool leefde een warm gevoel van nationaliteit; en indien aan het land geene nationale instellingen gegeven wierden, zou het nooit behoorlijk kunnen ontwikkelen Daarom wordt bij het adres een beroep gedaan op de regtvaardigheid des Keizers

INGEZONDEN.

Verslag van het verhandelde op het XVe. Nederlandsch Landhuishoudkundig Congres.

III.

„„De hoeveelheid grond in Suriname is onuitmeetbaar uitgestrekt en *zoo* rijk aan vruchtbaarheid, dat wij geene bemesting behoeven !"" Doch, welk eene dwaling is dat, eene dwaling die U, O planter! nu bij de bestaande slavernij nadeelig is, en bij een ommekeer ten gronde zal voeren.

Ieder goed planter weet het en heeft het zeker menigmaal bij ondervinding, dat eindelijk elk stuk grond van de beste kwaliteit, waarin jaren lang Suikerriet geplant is, zonder eene volkomene bemesting uitgeput wordt en ophoudt goede vruchten te geven. „Geen nood, land genoeg!" doch nu moet de strookland digt bij der fabriek gelegen, verlaten worden. de planter moet dieper veld zoeken. bosch vallen — kanalen graven — dammen leggen — wegen onderhouden. zelfs langs het verlaten terrein dat men zorgeloos heeft uitgeput, en hoe vele plantaadjes in de *Commewijne* en *Suriname-rivieren* gelegen, zoude ik kunnen opnoemen, waar die hoogst nadeelige *retraite* zoo groot is. dat de bewerkte velden tot *één* en *ander half uur* diepte gelegen zijn Niet alleen de schade die gelegen is in het verlies van den kostbaren tijd, en het herhaald aan te wenden kapitaal, maar de arbeid van den slaaf, planter, werksman, enz., wordt zeer verzwaard, want, *zoo* dom zal toch we geen schepsel wezen, om niet overtuigd te zijn, dat wanneer de slaaf des morgens *ander half* of *één uur* noodig heeft, om op het terrein van den arbeid te komen, er reeds een groot gedeelte van zijn arbeidslust en van zijne menschelijke kracht verspild is, zonder te spreken van zijn tijdverlies twee of drie uren 's daags; — dat verlies van tijd en kracht nadeelig op zijne geheele werktaak terug werkt terwijl hier nog bij komt, dat het tropisch klimaat hem bemoeijelijkt, want *één morgenuur* vóór dat de gloeijende zon hare kracht ontwikkelt, is zeker meer waard dan twee of drie uren op den verder gevorderden dag.

Ieder zal het dus duidelijk zien, dat elke grootere ruimte land, die men *moet* innemen moeijelijker, kostbaarder en daardoor onvoordeeliger is; dat dus de concurrentie met andere Kolonien, waar reeds de Landbouwkundige Wetenschappen zijn doorgedrongen en toegepast, en waar elke voet grond eene aangroeijende waarde krijgt — al moeijelijker en onhoudbaarder zal worden, en waarlijk is dus de fabel van Saturnus, die zijn eigen kinderen opeet, voor de Kolonie *Suriname* zeer toepasselijk.

Doch ik zoude de waarheid te kort doen sprak ik niet van een klein levensteeken op ons Koloniaal doodenveld, van het glimpje licht dat ik nu eenige weken geleden ontdekte; wel is waar, nog eene kleine schrede, nog slechts eene zwakke poging van vooruitgang, doch die te schooner is, omdat ze vrij van dwang is, vrij van dat Despotisme, waaronder de geheele Koloniale landbouw sedert bijna eene eeuw, gedrukt, vernield en gedood is.— Dien kleinen vooruitgang zag ik bij de weinige overgeblevenen en geredden der Saramacca-Kolonisten, voor wie ik bij elk goed Kolonist, bij ieder die eenigen invloed heeft, bescherming, steun en belangstelling inroep, want zijn hunne bewegingen nu ook nog luttel, is de uitbreiding van hunnen veestapel, nu nog onbeduidend, de landbouwende ontwikkeling nu nog klein, zij geven een schoon voorbeeld, dat aangemoedigd behoort te worden; omdat zij, hoe zwak de les ook tot nog toe begrepen en bemind werd, een nieuw volk, eene nieuwe Kolonie uit een toestand van gedwongen arbeid gered, tot leermeesters zullen strekken.

Nu eenige weken geleden, begaf ik mij in gezelschap den weg naar *Kwatta* op. Er waren vele jaren verloopen, sedert ik mijn blik aldaar geslagen had en de aangename verrassing was mij dus dubbel zoet bij het ontdekken, dat aldaar veel vooruit gegaan was. Ik spreek voor eerst niet, van eenige aanleggingen door Kolonisten, die door een min of meer krachtig

apitaal, aldaar werkelijk hoogst belangrijke Landbouwkundige ondernemingen zijn begonnen;- een later bezoek, waartoe zij mij zoo beleefd en vriendelijk hebben uitgenoodigd, zal mij wel in de gelegenheid stellen, daar welhaast op terug te komen. Wij wenschen echter dat het hun goed ga, — dat hunne nijvere pogingen beloond worden, dat velen hun schoon voorbeeld volgen, zoo nuttig, zoo voordeelig voor de Kolonie en dat het Surinaamsch bestuur, hen vooral bescherme en steune, want, de kleinste veestapel door Kolonisten alhier aangelegd — de nietigste landbouw-ontginning doelmatig begonnen en volgehouden, zijn meer voor de Kolonie waard, strooijen meer zegen en geluk onder de geheele bevolking, dan tien reusachtige Suiker-plantaadjes, met duizend slaven elk, onder een eigenaar in Europa wonende of Fondshouder aldaar — want, wat zal 't het kleine dorpje baten, dat het een pruimenboom bezit, die genoegzaam vruchten dragt voor al de dorpsbewoners, maar waarvan de vruchten naar de ver gelegen groote stad gezonden moeten worden?

De Kwatta-weg is goed onderhouden, regts: onderscheidene ontginningen, links: hetzelfde schoone teeken. Een aangeplante laan van *Mahonij-boomen* tot aan *Kwatta*, langs de twee rijwegen, zoude voor de toekomst nuttig. voordeelig en zeker fraai wezen.

Wij gingen den nieuwen Rijweg op — die breed opengekapt, goed schoon gehouden en van sterke doelmatige bruggen voorzien, verrassend voor ons lag — links en regts, een menigte kleine hoeven, de woningen wel wat *hutterig*, maar voor het begin doelmatig en genoegzaam; overal gronden, waar onderscheidene aardvruchten werden verbouwd en waarop vooral de schoone weelderig staande *Cassave-plant* uitmuntte; overal, de een op mindere, de andere op groote schaal aangelegde veestapels, waarvan de beesten er over het algemeen goed uitzagen en die, naar ik later vernam, zeer voordeelig voor de houders waren

Twee zaken hoorde ik van die Kolonisten, welke mij verheugden, zij verzorgden de runderen volgens Europesche manier en één hunner had zelfs door doelmatig en juist zijn veestapel in te rigten, in weinige jaren het tot een getal van 40 beesten gebragt, zonder een enkel kalf verloren te hebben — doch hij had ook in al die jaren geen melk verkocht, immers men moet al weêr in Suriname zijn, om het ondoordachte te zien, dat *zij* die een veestapel trachten aan te leggen, dikwijls er niets van verstaan en de koe zoo uitmelken om de melk te verkoopen en het kalf, zoo goed als niets geven, dat de stok allengs verkwijnt en het kalf of sterft, of bij volwassenheid, op de gedroomde magere koeijen van PHARAO gelijkt.

De tweede zaak die mij verheugde was, dat zij *mestten*, en dit dagelijks of driemalen in de week deden; zij verklaarden daardoor, zoo niet *meer*, zeker *gelijk* voordeel van de beesten te hebben, dan bij den verkoop van melk

Links en regts ontdekten wij vele zwampen en wij onderzochten of dit niet nadeelig op hunnen gezondheids-toestand werkte, (*) waarover zij echter niet te klagen hadden; de verbetering aan het *Drambranders-grachtskanaal* deed hun veel voordeel, ofschoon zij den wensch te kennen gaven, dat het nog wel wat *dieper* mogt zijn, ook waren zij zeer ingenomen met de hulp die zij van den tegenwoordigen *Inspecteur van Cultures* ondervonden hadden, welke van den tegenwoordigen LANDVOOGD, grootere terreinen voor hun verkregen had. Over het algemeen waren zij zeer tevreden en zagen in de toekomst groote uitbreiding en voordeel tegemoet.

De aard der *kleine belasting* hun opgelegd, is *niet* zoodanig of zij verdient eenige aanmerkingen, die ik met de meeste bescheidenheid, binnen kort, hoop te maken.

Omtrent den Landbouwenden werkkring van onderscheidene *vrij lieden*, aan wie zij gedeelten van hun terrein verhuren, maakten eenigen hunner zeer juiste bemerkingen, waar, door het hoogst moeijelijke, bijna ondoenbare voor die vrij-lieden helder uitkwam en dat tevens door mij ontleed zal worden.

Alles was bij hun verder zoo gunstig, als men naar de omstandigheden waarin de Kolonie verkeert, verwachten kon.

Wij hebben dus een genoegelijk toertje gemaakt, veel gezien dat ons de hoop weer een weinig deed opwakkeren; veel opgemerkt dat wij, door bedaarde en bescheidene mededeelingen hopen duidelijk te maken en waarbij ik ook niet twijfel of het bestuur zal willen helpen; waar het verbetering en voordeel geldt.

Nu twijfel ik weer even min aan de lieve loftuitingen die mij zullen worden toegeworpen als vroeger; bijvoorbeeld dat ik *dol* ben, — dat men mij moest opsluiten in een krankzinnigen huis, of minstens de kolonie uitzetten enz., — maar de zekerheid die ik bezit dat mijne vijanden steeds in het geheim de wapenen tegen mij zullen keeren, is mij *te* aangenaam, dan dat ik niet vertrouwende op de regtvaardigheid van het hoofd des bestuurs, zou blijven voortgaan, de feilen en gebreken aan te wijzen die in onze ziekelijken toestand heerschen.

Drie vragen heb ik nog voor ik dit hoofdstuk eindig, te doen:

„Zal er bij de opgerigte maatschappij van volksvlijt dan waarlijk weder niet gedacht worden aan het noodzakelijkste: „goede degelijke opleiding in *theoretischen* en *practischen* landbouw?"

„Zal men hier nooit de noodzaeklijkheid *willen* begrijpen, eener Landbouwkundige Sociéteit?'

„Zullen de kolonisten bij *Z. E.* den *Minister van Kolonien* niet eene poging wagen, om de ongelukkige *wet* op den uitvoer van vee, zoo geheel in strijd met de staathuishoudkunde en iedere ontwikkeling van den veestapel, afgeschaft of gewijzigd te krijgen?"

W. E. H. WINKELS.

(*) *Dat regt een kolfje naar de hand mijner twee vrienden was, die beide tot het priesterdom van* HIJGIEAS *behoorden.*

SCHEEPSTIJDINGEN

BINNENGEKOMEN.

~~Den 15n. dezer, de~~ N. Am. brik *Hendri* kapt. Bates.

Den 16n. dezer, de N. Am. brik *Nerus* kapt. *Homans*, beiden van Beston

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Marijtje Honig*, kapt. H. D. van Wijk, adres bij Gebrs. van Praag.

Het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen adres bij *H.* Degenhard. Sluit 19 dezer.

Het schip *Equator*, kapt. Ter Marsch, adres bij Gebrs. van Praag. Sluit 25 dezer.

Het schip *Ystroom*, kapt. Hansen, adres bij F Emanuels. Sluit 26 dezer.

Het schip *Amicitia*, kapt. Wijgers, adres bij J. P. Haase Jr.

Binnenlandsche Berigten.

Bij Gouvernements resolutie van den 5n. dezer maand No. 5, is aan den Griffier bij het Collegie van Kleine Zaken E. J. van Wijhe een buitenlandsch verlof verleend, en ter voorziening in de dienst gedurende dat verlof,

a bepaald dat Commies ter Griffie van van dat Collegie J. P. W. van Eijck, onder den titel van *Commies tijdelijk belast met de functien van den Griffier bij het Collegie van Kleine Zaken* die functien provisioneel zal waarnemen;

den Klerk ter Gouvernements Secretarie J. H. de Granada gedesigneerd, om onder den titel van *waarnemende Commies ter Griffie van het Collegie van Kleine Zaken* de werkzaamheden van Commies bij dat Collegie waar te nemen.

Paramaribo, den 15 April 1861.

Bij Gouvernements resolutie van den 11n. dezer maand No. 3, is aan den 1n. Stadsgeneesheer C. Landré een buitenlandsch verlof verleend, en zijn ter voorziening in de dienst gedurende dat verlof, gequalificeerd:

a. tot waarnemenden 1n. Stadsgeneesheer de 2. Stadsgeneesheer J. Delmonte Lijon;

b. tot waarnemenden 2n. Stadsgeneesheer, de Med. Chir. et Art Obst. Dr. J. R. Arrias.

Paramaribo, den 15 April 1861.

F. N. van Trigt heeft verzocht dat aan de kinderen: Herman Matthijs — Gustaaf Adolf — Hendrik Julius — Johanna Margaretha — George Edward — Gerard Wilhelm en Anton Christiaan worde vergund om, met weglating van hunne n familienaam van Trigt, voortaan dien van Kerster aan te nemen.

Tijd van verzet *zes* weken gerekend van den 10 April 1861.

Transport.

Den 12 April 1861. A. Salomons, Vendumeester, aan de Weduwe J. F Bonguenon geboren Soesman, van het Huis en Erf met de Achtergebouwen aan den *Heiligenweg*, N. W. La. C No. 146, O. W. La. C No. 5.

Idem, dezelve aan M. J. Juda zich schrijvende M. Juda, van het Huis en Erf aan de *Keizerstraat*. N. W. La. A No. 164, O. W. La. A No. 44

Paramaribo, den 12 April 1831.

Den 15den April 1861. Thomas Tyndall,

1. Uit eigen hoofde voor *vijf en veertig vierhonderd negentigste* aandeelen, en

2. als voor *een zevende* aandeel mede erfgenaam in den boedel van wijlen Elisabeth Hackett Weduwe Joseph Tyndall waaraan is toebehoorende *negen en dertig zeventigste* aandeelen in de natemeldene Plantaadje en het Lot Land, — ten behoeve Joseph de Veer Tyndall. van *vier en tachtig vier honderd negentigste* aandeelen in de Plantaadje *Nursery* en in het Lot Land No 4, beide gelegen in het district *Nickerie.*

Paramaribo, den 15 April 1861.

Paramaribo, den 8 April 1861.

Aan belanghebbenden wordt kennis gegeven dat, bij beschikking van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels* dd. 30 Maart jl. No. 16, magtiging is verleend op den provisionelen Curator om, over vier weken, te rekenen van den 9 April e. k., aan Elisabeth Maria de Knijp af- en over te geven den aan het voornoemd Departement vervallen boedel van Petronella Charlotte Valentijn.

Over *vier* weken, den juisten tijd nader te bepalen, zal de provisioneele Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* met concurrentie van A. L. E. Dorenbos, publiek doen verkoopen:

Het *Huis* en verdere opstallen staande op het Vererfpacht Erf gelegen aan de *Wagewegstraat*, bekend onder N. W. La. B No. 118, O. W. La D No. 103a, aankomende voor de *helft* den uitlandigen C. F. Polak en voor de *wederhelft* A. L. E. Dorenbos als erfgename van A. C. E. Dreijer.

Paramaribo, den 10 April 1861.

SCHUTTERIJ VAN *PARAMARIBO.*

De *Commissie van Dolcantie* zal op Dingsdag den 23 April e. k., des morgens ten 9 ure, in het lokaal boven de Hoofdwacht van de Schutterij, bijeenkomen, ten einde te beslissen op zoodanige bezwaren over de Contributie voor de Schutterij als behoudens art. 24 en volgende van het Reglement voor de Schutterij van *Paramaribo* G. B. 1835, No. 14 aan hare kennisneming mogten onderworpen worden.

Paramaribo, den 15 April 1861.

Advertentiën.

Bakkeljaauw,

Haring, Pobagen, $\frac{1}{1}$. $\frac{1}{2}$ en $\frac{1}{4}$ vaten SPEK, Family en Mess VLEESCH, $\frac{1}{2}$ vaten Smiths Family en Plate dito, $\frac{1}{2}$ vaten Ossen TONGEN, S. F. BLOM, vaten en tobben ZALM, HAMMEN, Reuzel, Zeep, Kaarsen, Tabak, kisten Corinten, vaten Spiritus Terpentijn, Teer en Pik. Breeuwwerk, 14 vts. Hoepels, Glauber, Epsom, Grof en Tafel **Zout. Hop,** ***Salaratus,*** Sarsaparille, kisten Zuurgoed, dito extra Medoc Wijn, dito Drill, dito Paraplui'es, vaatjes aangemaakt, en onaangemaakt Witlood, gekookt en ongekookt Lijnolie, Machine, Zoete en Patent dito, blikken Casterolie, Machine Packing, geteerd en ongeteerd Touwwerk, ZAKKENDOEK, ***Ankers en Ketting,*** Slijpsteenen, Verwkwasten, Houten en IJzeren pat. Koffijmolens, Roskammen en Borstels, Indigo, Verfwaren in soorten, Amerik Klokken, Lantaarns, Gaat en Draad Schuimers, Koperen en Vertinde Suikerlepels, Draad en Haar Zeelten, Brouwers en Keukenlampen, Smeltkroezen, Kopergaas, Brandstaven, Carron Testen, Fire Bricks; Kraan en Kras ZAGEN, vierkantige, ronde en platte Staafijzers, Dram en Schuimvaten Hoepels, Koperen en IJzeren Platen. Veld en Todo Axen, Vertind ijzeren Waterketels en Casserollen, Koekepannen, IJzeren Potten, Percussions en Vuursteen Geweer Sloten. Buskruid, enkelde en dubbele loops GEWEREN, enz., enz., enz.

Voorts:

Engelsche Timmer, Kuiper, Metsel, Smids en Ingenieurs gereedschappen

Verkrijgbaar bij

GEBRS. SOESMAN.

Verkrijgbaar bij

E. EMANUELS JZ.:

Zwarte en Gekleurde Mans en Jongens

Castoren HOEDEN,

Zijden Verlakte Petten,

VIJGEN bij 't doosje,

Alexandria *DADELS*,

Bordeaux *PRUIMEN*,

alles bij het pond,

Maccoby Snuif.

Garibaldi Cheroot Sigaren

bij de doos en onderscheidene andere GOEDEREN meer.

Paramaribo, den 13 April 1861.

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.